

[Undervisningsministeren]

Landscentralen for undervisningsmidler, der er en statsinstitution, har endnu ikke opbygget en distributionsordning for TV-bånd, hvad derimod er tilfældet for i hvert tilfælde de fleste af amtscentralerne. Disse er imidlertid amtskommunale institutioner, der finansieres af de respektive amtskommuner og ikke formelt er underlagt landscentralen for undervisningsmidler. Som følge deraf kan undervisningsministeren ikke som tjenestepligt pålægge amtscentralerne at følge bestemte retningslinjer, hvilket altså også fremgår af den skrivelse, jeg har sendt frem til landscentralen, hvor jeg anvender udtrykket »bør«.

I hvilket omfang amtscentralerne har taget skrivelsen til efterretning, foreligger der ingen oplysninger om, men en eventuel yderligere distribution eller anvendelse må i givet fald ske på amtscentralernes ansvar.

Ministeriet har for at bidrage til en rimelig løsning af sagen anmodet kammeradvokaten om at tage kontakt med modpartens advokat, og under hensyn til, at disse drøftelser bør kunne føres uden tidspres, har jeg udsendt den fornævnte henstilling.

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret, både for redegørelsen for de formelle kommandoveje og naturligvis også for udtalelsen om, at en eventuel fortsat distribution i mellemperioden må ske på amtscentralernes ansvar.

Jeg skal ikke fritte ministeren til at gå op én gang til i det samme spørgsmål, men kun for egen del give den kommentar, at jeg i hvert fald mener, at det i spørgsmål om distribution af de pågældende udsendelser – og det gælder selvfølgelig også andre sager, der måtte ligne denne – må være forkasteligt, dersom amtscentralerne skulle sidde en sådan klar henstilling med ordet »bør« i stedet for »skal« af formelle grunde overhørig, og derfor føler jeg mig tryk med hensyn til det her afgivne svar og vil antage, at man landet over loyalt vil følge den henstilling, som ministeren har givet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 576

4) Til *kirkeministeren* af:

Burgdorf (KF):

»Vil ministeren være villig til at ændre cirkulæret af 13. juni 1974 vedrørende dispositionsretten over de til sognene hørende konfirmandstuer?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge det nævnte cirkulære er det sognepræsten alene, der træffer beslutning om anvendelsen af en konfirmandstue. Det mener jeg ikke er rigtigt i en tid, hvor man tilstræber, at menighedsrådene som folkevalgte råd skal have større ansvar og bemyndigelse, men efter cirkulæret på dette punkt er helt uden indflydelse.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Spørgsmålet er stillet af hr. Burgdorf til kirkeministeren. Spørgsmålet vil blive besvaret af undervisningsministeren.

Burgdorf (KF):

Jeg vil gerne understrege, at når jeg har stillet dette spørgsmål, er det ikke, fordi jeg hentyder til noget i mit eget sogn – dér har vi det bedste forhold menighedsråd og præst imellem – nej, det er ganske generelt, jeg stiller dette spørgsmål vel vidende, at der er to typer af præstegårde her i vort land. I den ene type er konfirmandsalen i forbindelse med præsteboligen og kan dér være til gene, men så findes der den type nye præstegårde, der netop er indrettede med henblik på, at menigheden her skulle have et forsamlingslokale i tilknytning til konfirmandstuen. Ifølge det nævnte cirkulære er det imidlertid alene præsten, som kan råde over det og ikke menighedsrådene, og det mener jeg er forkert. Menighedsrådet som det folkevalgte organ bør have rådighed også over denne stue, hvor den ligger separat og har egen indgang m.v. Derfor har jeg stillet spørgsmålet.

Kirkeministeren (Dorte Bennedsen, fg.):

Det cirkulære, hr. Burgdorf henviser til, og som er fra juli 1974, blev udsendt af kirkeministeriet med henblik på gennemførelsen af den ændring i bestemmelsen i § 3 i lov om folkekirkens lønningsvæsen, som blev foretaget ved lov af marts 1974, og som vedrørte udgifterne ved brugen af præsteboligernes konfirmandstuer.